

OPONENTSKÝ POSUDEK

diplomové práce Anety Majerové

KLAVÍR V TVORBE EUGENA SUCHOŇA A JÁNA CIKKERA SO ZRETELOM NA ICH VKLAD DO REPERTOÁRU MLADÝCH KLAVIRISTOV

Autorka se ve své diplomové práci rozhodla aktualizovat tvorbu skladatelů, jejichž díla do nedávna představovala přirozenou součást československé hudební kultury. Jak tato tvorba, tak autoři samotní se totiž v současnosti poněkud vytrácejí z povědomí veřejnosti, a to i veřejnosti pedagogické. Práce by tedy měla obrátit pozornost čtenáře právě tímto směrem a především z hlediska pedagogického (metodického a interpretačního) dát podnět k rozšíření (či snad jen obnovení?) klavírního repertoáru na základních uměleckých školách nebo pedagogických fakultách.

Pro diplomové práce je důležitá jasná struktura úvodu a závěru a jejich korespondence. V úvodu lze očekávat vedle popisu struktury práce také její metodologii, formulaci cílů i zhodnocení literatury ke zvolenému tématu. Cíle zde jsou nejasně formulovány (Upozornit na Suchoňovy a Cikkerovy skladby pro mládež? Zpřehlednění klavírní tvorby těchto autorů? Propagace autorů? Struktura jejich instruktivních skladeb pro klavír?), metodologie práce ani zmínka o literatuře se v textu neobjevuje. Závěr s úvodem víceméně nekoresponduje, má charakter spíše doslovu, který na podobný vztah neaspiruje. Není tedy zřetelné, jakých závěrů autorka dosáhla, není zřejmý způsob řešení vytyčeného problému.

Celková koncepce práce je rozvržena do několika tematických celků, které spolu úzce nebo naopak jen velmi vzdáleně souvisejí.

Úvodní kapitola pojednává o slovenské hudbě 20. století. Nelogický element představuje (v rozporu s názvem jak diplomové práce, tak samotné kapitoly) kapitola věnovaná vývoji klavírních škol na území Slovenska, zejména statě popisující např. vývoj samotného nástroje (str. 13). Není zde ani zdůvodněno, proč výše zmíněný přehled vývoje slovenské hudby (fakticky omezený na oblast hudebního života na Slovensku) končí hranicí 60. let 20. století.

Druhá i třetí kapitola jsou koncipovány ve shodě s tématem a mohou představovat dostatečně obsažený úvod k vlastní autorčině výzkumné práci v kapitole následující. Nacházíme v nich ovšem věty jakoby vytržené z kontextu zcela jiného textu (kapitola 2.1. *Prvé skladby pred štúdiom u Kafendu* – spojení „Johann Sebastian Bach Suchoňa v začiatkoch tvorby príliš neovplyvnil, ...“ – str. 17).

Jádrum práce se stává čtvrtá kapitola práce – *Možnosť využitia klavírných cyklov Jána Cikkera a Eugena Suchoňa na ZUŠ*. Je v ní patrná autorčina snaha o komplexní analýzu Cikkerovy a Suchoňovy instruktivní tvorby pro klavír a její využití v hudebněvýchovné praxi. Autorka se zaměřuje na cykly *Čo mi deti rozprávali* (J. Cikker) a *Obrázky zo Slovenska* (E. Suchoň).

V osnově kapitoly je patrná určitá nesourodost. Cyklu *Obrázky zo Slovenska* předchází nezbytná úvodní část charakterizující celý cyklus z pohledu historického a zejména metodického, naopak Cikkerovu cyklu ekvivalentní úvodní část zcela chybí.

Text příslušející jednotlivým skladbám má podobu stručných (většinou 6–8 řádkových) popisných úvodů k následujícím notovým ukázkám. Komentáře jednotlivých skladbiček opět vykazují rysy jisté nekonceptnosti a nesourodosti. V některých rozborech převažuje stránka metodická, v jiných poznámky ke struktuře, v některých věty spíše sémantického rázu – jmenované složky jsou však nevyvážené nebo v některých případech zcela chybí. V samotných rozborech se tak v řadě případů můžeme na jedné straně setkat s např. invenčním didaktickým přístupem, cennými metodickými komentáři i schémata výstavby skladby (př. *Maličká som* – str. 68), naopak na druhé straně s poznámkami, jež působí spíše popisně a blíže se strukturou skladeb (avizovanou v úvodu práce a v souvislosti s vytyčením cílů) nezabývají – př. *Prečo padá sneh?* – str. 48, jejíž úvodní a závěrečná část je vystavěna z šestitónového modu 1:2:1:2.1. Autorčin popis struktury v případě této skladby

navíc obsahuje některá tvrzení, která vybízejí přinejmenším k názorové polemice (intervalová struktura souzvuků).

V závěru práce autorka vychází z poznatků, k nimž během zpracování tématu a vlastního psaní práce dospěla. Domnívám se, že v kontextu s dostupnou literaturou nepřináší ve vlastním hodnocení postavení J. Cikkeru a E. Suchoně ve vývoji národní hudby žádné zásadní novum. Naopak cenné je zařazení kapitoly 3.2. – rozhovor s Mariannou Bardiovou. Zmínka o autorčině impulsu k napsání diplomové práce – snaha o propagaci obou autorů, resp. propracovaná koncepce propagace jejich skladeb by se mohla stát těžištěm pro rozšíření či další zpracování tohoto tématu

V seznamu literatury autorka neuvádí žádný pramen, ačkoliv právě s nimi pracovala (alespoň to z textu vyplývá). Způsob zápisu většiny bibliografických záznamů těchto údajů neodpovídá stávající platné normě po jejich citaci.

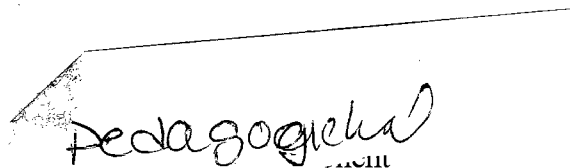
Diplomovou práci Anety Majerové je nutno považovat za přínosnou v oblasti nástinu množství informací a materiálu souvisejícího se zvoleným tématem práce.

Přes uvedené nedostatky hodnocená práce vyhovuje požadavkům diplomové práce a **doporučuji ji k obhajobě**. Vzhledem k výše vyjmenovaným skutečnostem ji hodnotím známkou **dobře**.

Otázky k obhajobě:

- 1) objasnění metodologie zpracování práce + zhodnocení dostupné literatury, která se k tématu vztahuje, objasnění absence pramenů v seznamu použitých informačních zdrojů diplomové práce
- 2) objasnění přímé souvislosti kapitoly *Vývoj klavírných škôl od 18. storočia po vznik konzervatórií a VŠMU* s tématem diplomové práce
- 3) přímá demonstrace některých charakteristických prvků typických pro Cikkerovu tvorbu, které se objevují v jeho kompozicích (např. malé nony, velké septimy – str. 48), v zpracovávaném materiálu diplomové práce
- 4) další možnosti využití a propagace Cikkerových a Suchoňových instruktivních skladeb, popř. v podmínkách výchovně vzdělávacího systému v ČR

V Praze dne 12. května 2006

Pedagogická